

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การถ่ายภาพแฟชั่นนอกสถานที่ หัวข้อ“ในห้องนอน”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED IN THE BEDROOM

นาย ศิริพล ศิริภริมย์

26/11
84647
9548

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....**71452**
วัน เดือน ปี..... **9 พ.ค. 2550**

b. 11711711
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพแฟชั่นนอกสถานที่ หัวข้อ “ในห้องนอน”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “IN THE BEDROOM”

นายศิริพล ลีราภิรมย์
Mr.SIRIPOL LERAPIROM

ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....*ศิริพล ลีราภิรมย์*.....วันที่.....*26/04/49*.....
(อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา)

หัวหน้าภาควิชา.....*ศิริพล ลีราภิรมย์*.....วันที่.....*26 12.0. 49*.....
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพแฟชั่นนอกสถานที่ หัวข้อ “ในห้องนอน” FASHION PHOTOGRAPHY TITLED IN THE BEDROOM
ชื่อ	นาย สิริพล สิริภิรมย์
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา

บทคัดย่อ

การถ่ายภาพแฟชั่นในปัจจุบัน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสื่อสิ่งพิมพ์หลายประเภท อันได้แก่นิตยสาร โฆษณา ฯลฯ ช่างภาพเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานเหล่านี้ให้ปรากฏแก่สายตา ช่างภาพที่ดีนั้นต้องมีการเรียนรู้ และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานได้ เพื่อให้งานออกมาตรงตามแนวความคิดที่ได้วางไว้

ในศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพถ่ายแฟชั่นที่ประยุกต์เอาการเล่าเรื่องด้วยภาพเข้ามาร่วมด้วย โดยนำเสนอในสองลักษณะด้วยกัน ซึ่งทั้งสองลักษณะมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ทั้งสถานที่ ตัวแบบ ที่มาของแหล่งแสง และองค์ประกอบภาพ เพื่อให้เป็นไปตามเรื่องราวที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจะแบ่งออกเป็น 2 เรื่อง คือ เรื่องราวของคนนอนไม่หลับที่ดูเครียด อึดอัด และหม่นหมอง และเรื่องของคนที่นอนหลับเต็มอิ่ม ซึ่งก่อให้เกิดความสดชื่นในยามเช้า

สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการศึกษาในครั้งนี้ คือ วิธีการสื่อความหมายของภาพถ่ายแฟชั่นให้ตรงกับเรื่องราวที่กำหนด การถ่ายภาพนอกสถานที่ในหลากหลายสภาพแสง และการถ่ายภาพที่เน้นอารมณ์ของตัวแบบและบรรยากาศ

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากบุคคลดังต่อไปนี้ ขอขอบพระคุณ

- คุณแม่ คุณพ่อ และคนในครอบครัวทุกคน
 - อ. พงษ์ศักดิ์ ตั้งดีวาจา และอาจารย์ทุกท่านที่อบรมสั่งสอนมาโดยตลอด
 - พี่ศิริลักษณ์ จาก RED MODELLING
 - Elena, Mariana นางแบบ
 - พี่พิภพ แสงหิรัญ ช่างแต่งหน้าทำผม
 - คุณ กิตติยา พิมพ์ธน - โรงแรมรีเฟรชชั่นไทย
 - ญาติ และเพื่อนๆทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ
- และสุดท้ายที่ขาดไม่ได้ คือ ดวงทอง สำหรับทุกสิ่งทุกอย่าง

ศิริพล สิริภริมย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1	
บทนำ	
1.ความเป็นมาของโครงการ	1
2.วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
3.ทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ใช้	1
4.ขอบเขตของงาน	2
5.แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
6.ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2	
ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	
1. การถ่ายภาพเฟชั่น	3
2. การถ่ายภาพเล่าเรื่อง	4
3. การถ่ายภาพเฟชั่นแบบเล่าเรื่อง	9
- ตัวอย่างช่างภาพที่เป็นแรงบันดาลใจ	13
- วิเคราะห์ผลงาน	17
- ตารางเปรียบเทียบช่างภาพ	25
บทที่ 3 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	26
บทที่ 4 ผลงานสมบูรณ์และสรุปผล	36
บรรณานุกรม	45
ประวัติผู้เขียน	46

สารบัญภาพ

- ภาพที่ 1 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 2 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 3 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 4 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 5 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 6 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 7 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 8 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 9 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 10 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 11 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 12 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 13 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 14 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 15 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 16 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 17 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 18 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 19 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 20 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 21 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 22 ผลงานของ Serge Leblon
- ภาพที่ 23 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 24 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 25 ผลงาน Candace Meyer
- ภาพที่ 26 ผลงาน Candace Meyer

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาของโครงการ

การถ่ายภาพแฟชั่นในปัจจุบัน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสื่อสิ่งพิมพ์หลายประเภท อันได้แก่ นิตยสาร โฆษณา ฯลฯ ช่างภาพเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานเหล่านี้ให้ปรากฏแก่สายตา ช่างภาพที่ดีนั้นต้องมีการเรียนรู้ และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานได้ เพื่อให้งานออกมาตรงตามแนวความคิดที่ได้วางไว้ ข้าพเจ้ามีความสนใจในการถ่ายภาพแฟชั่นที่ประยุกต์เอาการเล่าเรื่องเข้ามาเล่าเรื่องราวในภาพ โดยนำเสนอในสองลักษณะ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ทั้งสถานที่ ตัวแบบ ที่มาของแหล่งแสง และองค์ประกอบภาพ เพื่อให้เป็นไปตามเรื่องราวที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจะแบ่งออกเป็น 2 เรื่อง ได้แก่

1. เรื่องราวของคนนอนไม่หลับที่ดูเครียด อึดอัด และหม่นหมอง
 2. เรื่องของคนที่นอนหลับเต็มอิ่ม ซึ่งก่อให้เกิดความสดชื่นในยามเช้า
- ทั้งนี้ก่อนที่จะเริ่มทำงาน ข้าพเจ้าจะศึกษาเรื่องราวทั้ง 2 ให้ดีเสียก่อน เพื่อให้ง่ายแก่การกำหนดเรื่องราวในภาพ

2.วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาการถ่ายภาพนอกสถานที่ ในหลากหลายสภาพแสง ได้แก่ สภาพแสงธรรมชาติ และแสงไฟประดิษฐ์
2. ศึกษาภาพถ่ายแฟชั่น แบบที่เน้นอารมณ์และบรรยากาศ เพื่อใช้ในการสร้างเรื่องราว
3. ศึกษาฟิล์มสีที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับงานถ่ายภาพบุคคล เช่น Fuji Pro 160c, Kodak 160vc
4. หาข้อมูลเพิ่มเติม ศึกษาแนวทางในการถ่ายภาพเพื่อใช้ในการพัฒนางานต่อไป

3.ทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ใช้

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภาพถ่ายแฟชั่นและภาพเล่าเรื่อง เพื่อที่จะหาแนวทางในการทำงานให้ตรงกับความต้องการ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวเพื่อประกอบใช้ในการถ่ายภาพครั้งนี้

4.ขอบเขตของงาน

ภาพถ่ายแพชั่นจำนวน 2 ชุด ขนาดของภาพอาจใช้ตั้งแต่ 8 x 10 นิ้ว ถึง 15 x 15 นิ้ว ตามความเหมาะสมของผลงานที่ออกมา

5.แนวทางในการบรรลุเป้าหมาย

1. รวบรวมข้อมูลของการถ่ายภาพแพชั่น และการเล่าเรื่องด้วยภาพ
2. กำหนดเรื่องราวและแนวทางของการทำงานในแต่ละชุด
3. รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆที่เกี่ยวข้องของแต่ละชุด
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ค้นคว้ามา อัน ได้แก่

- เทคนิค
- แนวทางในการถ่ายภาพ
- ตำรวจสถานที่

5.สรุปขอบเขตของงานรวมถึงการติดต่อยืนยันกับผู้ร่วมงานทุกฝ่าย

6. ถ่ายผลงานจริง

6.ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อการเรียนรู้เทคนิคที่จำเป็นต่อการถ่ายภาพแพชั่นถ่ายภาพ เรียนรู้ในการถ่ายภาพนอกสถานที่ตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมงาน และกระบวนการถ่ายภาพ ตลอดจนอุปสรรคและปัญหาที่จะเกิดขึ้น ระหว่างการดำเนินงาน

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1. การถ่ายภาพแฟชั่น

ประวัติการถ่ายภาพแฟชั่น

ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 ภาพเสื้อผ้าที่พบในนิตยสารแฟชั่นเกิดจากการวาดด้วยปากกา ต่อมานิตยสาร Vogue เริ่มบุกเบิกการถ่ายภาพแฟชั่น โดยให้ Gayne De Meyer ช่างภาพชาวฝรั่งเศส เชื้อสายเยอรมันเป็นผู้ถ่ายภาพ ในยุคแรกภาพถ่ายแฟชั่นจะปรากฏอยู่ในนิตยสาร จุดประสงค์หลักของการถ่ายภาพ ก็เพื่อเป็นต้นแบบการแต่งกายในยุคสมัยนั้น ๆ ผ่านตัวแบบ ช่างภาพจึงนำเสนอความแปลกใหม่ ทำให้ผู้อ่านได้รับรู้การดำเนินชีวิตที่ทันสมัย ซึ่งในช่วงแรกนี้นิยมถ่ายภาพในสตูดิโอ ต่อมาเริ่มมีการถ่ายภายนอกสถานที่ โดยช่างภาพชื่อ Martin Munkacsi ลงในนิตยสาร Harper's Bazaar การถ่ายภาพนอกสถานที่เป็นที่นิยมมากในทศวรรษ 1930-1940

การถ่ายภาพในยุคปัจจุบัน

การถ่ายภาพในยุคปัจจุบันจะไม่ค่อยแตกต่างจากในอดีตมากนัก จุดประสงค์หลักก็เพื่อนำเสนอแนวโน้มนิยมในการแต่งกาย แต่ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดคือ เรื่องของเทคโนโลยีที่เจริญเติบโตมากกว่าในอดีตเช่น มีฟิล์มสี มีฟิล์มสไลด์ มีเทคโนโลยีดิจิทัล อีกทั้งยังมีการแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ในการถ่ายรูปด้วยคอมพิวเตอร์ตกแต่งภาพ เป็นต้น

การถ่ายภาพแฟชั่นแต่เดิมมาจากการถ่ายภาพบุคคลซึ่งพัฒนาขึ้นมีความแตกต่างกันดังนี้

1. การถ่ายภาพแฟชั่นไม่ยึดติดกับกฎใดๆสามารถนำข้อผิดพลาดต่างๆมาใช้งานได้
2. ภาพบุคคลยังคงเน้นกับทิศทางของแสงและน้ำหนักในภาพที่ถูกต้องมากกว่าการถ่ายแฟชั่น
3. การถ่ายภาพแฟชั่นช่างภาพต้องศึกษาลักษณะของเสื้อผ้าและสไตล์ของภาพ
4. การถ่ายภาพบุคคลช่างภาพต้องสนใจลักษณะของคนที่เป็นแบบมาก เพราะแต่ละคนมีความแตกต่างกัน เช่น เชื้อชาติ บุคลิกท่าทาง ลักษณะนิสัย

ลักษณะของภาพถ่ายแฟชั่น

- 1.1 เป็นงานศิลปะรูปแบบหนึ่ง ที่มุ่งเน้นไปทางด้านธุรกิจ หรือ อาจกล่าวได้ว่า ทำเพื่อการจัดจำหน่าย

- 1.2 ความผิดพลาดทางเทคนิค สามารถนำมาเสนอในงานได้ เช่น การปรับภาพให้ไม่คมชัด หรือ การปรับเปลี่ยนกระบวนการในการล้างฟิล์ม เพื่อให้ภาพดึงดูดสายตา และมีความน่าสนใจมากขึ้น
- 1.3 เป็นภาพที่เน้นเสื้อผ้าเป็นหลัก
- 1.4 เน้นการเคลื่อนไหวของตัวแบบ เพื่อให้เห็นลักษณะการสวมใส่เสื้อผ้า
- 1.5 ภาพถ่ายแฟชั่นอาจจะทำให้เสื้อผ้าดูสวยงามเกินกว่าความเป็นจริงเพราะต้องทำให้เกิดความน่าสนใจในภาพ

2.การถ่ายภาพเล่าเรื่อง (Photo story)

การเล่าเรื่องด้วยภาพเป็นการถ่ายภาพเพื่อบรรยายเรื่องราวแบบต่อเนื่อง โดยมีใจความหรือประเด็นสำคัญเพียงเรื่องเดียวหรือประเด็นเดียว การเล่าเรื่องด้วยภาพที่สมบูรณ์แบบนั้นชื่อเรื่องคำอธิบาย การจัดหน้าและทุกอย่างต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

นอกจากการเล่าเรื่องด้วยภาพแล้วยังมีการเล่าเรื่องอีกประเภทหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายๆกันคือการเรียงความด้วยภาพ (Photo essay) แต่ความจริงแล้ว2คำนี้แตกต่างกัน คือ การเล่าเรื่องด้วยภาพที่นำเสนอจะต่อเนื่องและพัฒนาเรื่องราวจากภาพหนึ่งสู่อีกภาพหนึ่งและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง แต่การเรียงความด้วยภาพ อาจเป็นการใช้สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันหรือต้องวางภาพชิดกัน เพราะภาพทั้งหมดอาจไม่ใช่เรื่องเดียวกันหรือมีลักษณะไม่เหมือนกัน

นักเขียนชื่อ Hurley and Mc Dougall กล่าวว่า การเรียงความด้วยภาพ เปรียบเสมือนการเสนอเหตุผลหรือวิเคราะห์ประเด็นที่มีการขัดแย้งหรือต่อเนื่องกันทุกภาพมีความหมายในตัวเองและหยิบยกมาเป็นประเด็นสำคัญได้ทุกภาพ

การเล่าเรื่องด้วยภาพจะเป็นภาพชุดแบบค่อยเป็นค่อยไป แสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลง แนวโน้มหรือสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม ช่างภาพจึงมีโอกาสจะลึกลงไปในเรื่องราวหรือสถานการณ์นั้น มีเวลาที่จะทำความเข้าใจเรื่องและพัฒนาความสัมพันธ์กับแบบได้มากกว่า

ภาพเล่าเรื่องถ่ายทำได้มากกว่าภาพเดี่ยว เพราะบางเหตุการณ์องค์ประกอบทั้งหมดของเรื่องไม่สามารถรวมกันได้ในภาพเดียวหรือไม่เหมาะที่จะอยู่ในภาพเดียว แต่การถ่ายทำภาพเล่าเรื่องมีความท้าทายในแง่ของการทำให้ภาพทั้งหมดเกี่ยวข้องต่อเนื่องกัน อย่างค่อยเป็นค่อยไป ช่างภาพจึง

ต้องวางแผนอย่างรอบคอบทุกขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การคิดเรื่องที่จะถ่ายทำไปจนถึงการจัดหน้าในขั้นตอนสุดท้าย

เมคเลนด เอดี (Maitland Edey) บรรณาธิการของกลุ่มนิตยสารไลฟ์สมัยก่อนสรุปว่าภาพเล่าเรื่องที่ดีต้องเกี่ยวข้องกับคน เช่น ความท้าทายหรือความเจ็บปวด ของคน สถานการณ์ที่คุณถูกบังคับให้ต้องเลือกหรือแม้แต่เรื่องทั่วไป ที่ไม่ใช่ภาวะวิกฤติของผู้คน ก็นำมาถ่ายทำเป็นภาพเล่าเรื่องได้ดี

ภาพเกี่ยวกับคนที่นำมาผลิตเป็นภาพเล่าเรื่องได้ดีอาจแบ่งได้3ประเภทคือ

2.1 คนที่มีชื่อเสียง

การเล่าเรื่องด้วยภาพที่เกี่ยวกับคนมีชื่อเสียง ที่เป็นที่รู้จักกันดีนั้นสร้างความสนใจได้นิตยสารในสหรัฐ เช่นพีเพิล (People) วานิตีแฟร์ (Vanity Fair) และเอสไควร์ (Esquire) ดีพิมพ์เรื่องราวหลากหลายไม่มีวันหมดของดาราภาพยนตร์คนสำคัญในวงการโทรทัศน์ ผู้ยิ่งใหญ่ในวงการสื่อ และนักการเมืองทำให้นิตยสารมียอดขายจำหน่ายสูง

2.2 คนที่น่าสนใจหรือมีลักษณะพิเศษ

นิตยสารพีเพิลมีชื่อเสียงจากการตีพิมพ์ภาพเล่าเรื่องของคนที่ทำกรบางอย่างที่น่าสนใจหรือมีลักษณะพิเศษ (characteristic) บางอย่างที่ไม่ปกติหรือไม่ค่อยปกติ เช่น เรื่องของ จอร์จ วิลล์ (George Will) ผู้ป็นตีกเวสต์เทรคเซ็นเตอร์ เมื่อยังไม่เกิดวินาศกรรม เป็นตัวอย่างของคนที่เหมาะสมความสำเร็จจากความไม่ปกติ หรือเรื่องของโสภณิเด็กซึ่งเป็นตัวอย่างของคนที่ไม่ปกติเช่นกัน

2.3 ผู้ที่ทำให้เห็นแนวโน้มของสังคม

เรื่องของบุคคลอีกประเภทหนึ่งที่น่าสนใจทำเป็นภาพเล่าเรื่องได้ดีคือ คนที่แสดงให้เห็นหรือเป็นแนวโน้มที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น เรื่องเด็กเร่ร่อน หรือเด็กที่ต้องอยู่กับพ่อหรือแม่คนเดียว เนื่องจากการหย่าร้างซึ่งมีสถิติสูงขึ้นอย่างมาก ปรากฏการณ์ต่างๆ ทางสังคมเหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจและผู้คนส่วนใหญ่อยากทราบ

จุดเริ่มต้น

การเล่าเรื่องด้วยภาพที่ดีต้องมาจากความคิดที่ดี และจุดเริ่มต้นหรือต้นตอของความคิดที่ดีคือความรู้สึกหรือการรับรู้ของตัวเองเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น และเป็นอยู่ในสังคมในขณะนั้น ดังนั้นช่างภาพที่ดีควรรู้เรื่องของชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาคและเรื่องของประเทศชาติเป็นอย่างดี ควรอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน อ่านสรุปข่าว คู่มือ และพบปะผู้คนในชุมชนทุกระดับเป็นประจำ

เพื่อให้รู้ว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นหรือเป็นอยู่ในสังคม เมื่อเกิดความคิดจากข่าวหรือเรื่องราวต่างๆที่อาจนำไปถ่ายทำเป็นเรื่องที่เล่าด้วยภาพได้ ควรเก็บเข้าแฟ้ม และเขียนชื่อเรื่องคร่าวๆและประโยคสั้นๆ ที่เป็นแก่นหรือความสำคัญของเรื่องไว้ด้วย เมื่อถึงเวลาที่ต้องถ่ายทำเรื่องเล่าด้วยภาพ ข้อมูลที่เก็บไว้นี้ก็อาจช่วยได้ แต่ควรสำรวจตรวจสอบความเป็นไปได้ให้รอบคอบ เพราะความคิดบางอย่างอาจเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มากเมื่อนำเสนอเป็นข้อเขียน แต่ถ้าเล่าด้วยภาพอาจกลายเป็นเรื่องเบาๆไม่ค่อยน่าสนใจหรือกลายเป็นเรื่องเพื่อฝันหรือไร้ประโยชน์ก็ได้เพราะปัญหาเรื่องเวลาปัญหาในการถ่ายทำ

เมื่อต้องการเล่าเรื่องด้วยภาพควรประเมินหรือตรวจสอบความคิดจากคำถามต่อไปนี้

1. น่าสนใจหรือไม่

ช่างภาพควรนึกถึงสิ่งที่จะดึงดูดความสนใจของผู้คนได้ดี ซึ่งอาจดูจากเหตุการณ์ที่มีคุณค่าบางประการ เช่น ความขัดแย้ง ความใกล้ชิด หรือความไม่ปกติที่ทำให้เรื่องนั้นน่าสนใจ โดยดูว่าอะไรที่ทำให้คนหรือเหตุการณ์นั้นต่างจากเหตุการณ์อื่น และทำไมผู้อ่านจึงควรสนใจหรือวิตกกังวล

2. เคยตีพิมพ์แล้วหรือยัง

ถ้าเรื่องที่คิดไว้เคยตีพิมพ์แล้วควรรหาเรื่องอื่น

3. เหมาะสมหรือพอดีกับเนื้อที่และเวลาที่มีอยู่หรือไม่

ถ้าต้องการเล่าเรื่องที่มีเนื้อหาและรายละเอียดมาก เช่น เรื่องประวัติความเป็นมาของประเทศต่างๆหรือวัฒนธรรมของชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เรื่องแบบนี้ไม่มีทางที่จะถ่ายหรือผลิตได้ภายในวันเดียว และไม่มีทางที่จะลงพิมพ์ได้หมดใน 1 หน้า เรื่องคลังแสงระเบิดที่นครราชสีมาหรือการวางเพลิงเผาโรงเรียนในภาคใต้ จึงมีทางที่จะตีพิมพ์ได้มากกว่า เพราะถ่ายทำได้ง่ายกว่าใช้เวลาน้อยกว่า และมีสิ่งที่ทำให้ผู้คนสนใจได้มาก เช่น ภาพการหนีเอาตัวรอดของผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงบ้านพักอาศัยที่ถูกทำลาย ความวิตกกังวลของเจ้าหน้าที่ ครอบครัวของผู้เสียชีวิต ฯลฯ เรื่องต่างๆเหล่านี้ทำให้เรื่องแคบลงหรือสั้นลงได้โดยการเน้นเฉพาะประเด็นสำคัญ และตัดภาพที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

4. อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสมหรือไม่

ถ้าเรื่องที่ต้องการเล่าเป็นโครงการระยะยาว เพราะเหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นแค่เดือนละครั้ง ก็ต้องแน่ใจว่าเมื่อเสร็จสมบูรณ์แล้วเรื่องนั้นจะยังคงเหมาะกับสถานการณ์ ในขณะที่ตีพิมพ์

5. จะเห็นความคิดได้ชัดเจนหรือไม่

เรื่องบางเรื่องเหมาะที่จะเล่าด้วยภาพถ่าย เช่นคนเลี้ยงช้าง หรือนักกายกรรม แต่บางเรื่องเหมาะที่จะเล่าด้วยการเขียนหรือการพูด เช่น เรื่องของนักบัญชีถ้าจะเล่าด้วยภาพถ่ายจะทำให้ยาก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าถ่ายไม่ได้ เพียงแต่ต้องใช้ช่างภาพที่มีความชำนาญมากๆหรือเรื่องปัญหาของเด็กวัยรุ่นที่ต้องการคำปรึกษา ภาพที่เห็น คือ คน 2 คนคุยกัน แต่ถ้าช่างภาพมีความชำนาญก็จะจับภาพการแสดงออกทางภาษากาย และบรรยากาศอื่นๆที่บอกถึงความตึงเครียดทางอารมณ์ได้ดี

6. ตัวแบบให้ความร่วมมือหรือไม่

ก่อนเสนอความคิดหรือตกลงใจจะถ่ายทำเรื่องใด ควรตรวจสอบหรือลองพูดคุยกับแบบก่อน เพราะเป็นไปได้ว่าแบบอาจไม่สะดวกหรือมีอุปสรรคเรื่องภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่าง

7. จะกลับไปถ่ายเพิ่มได้หรือไม่

ช่างภาพที่มีประสบการณ์มากๆ อาจถ่ายภาพได้สมบูรณ์จากการถ่ายครั้งเดียว แต่ช่างภาพที่ยังไม่ชำนาญหรือมีประสบการณ์น้อย อาจต้องกลับไปถ่ายเพิ่มเติมเพื่อให้เรื่องสมบูรณ์หรือชัดเจนขึ้น จึงควรตรวจสอบกรณีเช่นนี้ด้วย

8. มีปัญหาทางเทคนิคอื่นๆหรือไม่

ปัญหาทางเทคนิค เช่น ถ้าในที่นั้นมีแสงน้อยจะแก้ปัญหาได้หรือไม่ อย่างไร ต้องใช้เครื่องมือพิเศษ เช่น กล้องถ่ายภาพใต้น้ำ หรือเลนส์พิเศษหรือไม่

การถ่ายภาพแบบนี้ไม่ง่ายเหมือนการถ่ายแบบเร็วๆง่ายๆ (snapshot) ซึ่งมักได้ภาพที่เล่าเรื่องไม่ได้ แต่การเล่าเรื่องด้วยภาพนั้น ช่างภาพต้องรู้เรื่องต่างๆเป็น อย่างดี โดยข้อมูลต่างๆควรมาจากการศึกษาค้นคว้าวิจัย อย่างเป็นระบบ เพราะการวิจัยทำให้ช่างภาพรู้จังหวะเวลา เรื่องราวหรือสถานการณ์ที่เป็นจริงวิธีสร้างความสัมพันธ์กับตัวแบบ และอาจรวมไปถึงการพบกับแบบที่อาจเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงหรือพัฒนาแนวคิดของเรื่อง

วิธีเชื่อมโยงภาพ

ภาพเล่าเรื่อง ไม่ว่าจะถ่ายทำโดยช่างภาพที่มีสังกัดหรือช่างภาพอิสระก็ตาม มักเป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข่าว และเป็นเหตุผลที่ทำให้ได้รับการตีพิมพ์ในช่วงนั้น แทนที่จะเป็นเมื่อ 6 เดือนที่แล้วหรือ 3 เดือนข้างหน้า ถ้าสามารถผูกเรื่องที่เล่าด้วยภาพเข้ากับข่าวหน้าหนึ่งได้ การเล่าเรื่องด้วย

ภาพก็จะยิ่งมีความหมายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เช่น เรื่องเขมรอพยพ หรือนักศึกษาพม่าที่ถ่ายผู้ลี้ภัย จะมีคุณค่าของข่าวมาก ถ้ารัฐบาลมีมติอย่างไรอย่างหนึ่งเกี่ยวกับบุคคลเหล่านี้เช่นให้ออกจากประเทศหรือลดการช่วยเหลือ

เพื่อให้ผู้ดูภาพเชื่อมโยงภาพเข้าด้วยกัน หรือเห็นปฏิสัมพันธ์ของภาพทั้งหมดควรใช้วิธีให้ผู้ดูภาพเห็นสิ่งต่างๆต่อไปนี่ยังใดอย่างหนึ่งเกือบทุกภาพเหมือนกัน เช่น

- คนเดียวกัน

วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะผูกภาพเข้าด้วยกันให้เป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพ คือให้มีคนเดียวกันอยู่ในภาพทุกภาพ

- วัตถุหรือสถานที่เหมือนกัน

การเล่าถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และนำไปที่เขานั้น แม้จะไม่เชื่อมโยงสถานที่ต่างๆเข้าด้วยกันแต่ก็ทำให้ผนังห้องหรือพื้นหลังเหมือนกัน ทุกภาพก็จะทำให้ปะติดปะต่อเป็นเรื่องเดียวกันได้ง่ายขึ้น เช่นเดียวกับเรื่องของวัตถุที่เหมือนกันในทุกภาพก็ไม่ได้หมายถึงการเน้นที่ตัววัตถุนั้นแต่อย่างใด

- แก่นของเรื่องเหมือนกัน

บางครั้งการเล่าเรื่องภาพก็พยายามเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของการใช้ชีวิต หรือวิธีการต่างๆเช่น วิธีการอ่านหนังสือ บางคนอ่านบนม้านั่ง นอนอ่าน หรือยืนอ่านสถานที่ที่อ่านก็แตกต่างกันคือมีทั้งที่อ่านในห้องสมุด ในสวนสาธารณะ ฯลฯ การตีพิมพ์ภาพดังกล่าวเข้าด้วยกัน ทำให้ผู้ดูเปรียบเทียบวิธีการที่แตกต่างกันในเรื่องเดียวกัน

- เทคนิคเดิม หรือมิติเดิม

ถ้าถ่ายภาพลานจอดรถ หรือทางด่วนที่ตัดกันไปมาจากมุมสูง ผู้ดูภาพก็จะเห็นภาพในมิติที่กว้างกว่า หรือถ่ายภาพจากจุดที่อยู่เหนือพื้น 2 ฟุต เพื่อแทนมุมมองของเด็ก จะทำให้เกิดมิติเดียวกันและเชื่อมต่อกันได้ หรือภาพที่ถ่ายจากหน้าต่างอาคารสูงลงไปยังถนนข้างล่าง จะเชื่อมโยงกันไม่เพียงแต่ถ่ายในที่เดียวกันเท่านั้น แต่ยังด้วยมุมมองหรือจุดที่ตั้งกล้องจุดเดียวกันด้วย นอกจากนี้พื้นหลังที่เหมือนกัน การจัดแสงแบบเดิม หรือทิศทางเดิม หรือวางแบบในตำแหน่งเดิม ก็ช่วยให้รู้สึกถึงความเชื่อมโยงกันได้ดี

สูตรของนิตยสารโลพี

บรรณาธิการของนิตยสารโลพี ต้องการให้ช่างภาพที่อยู่ในที่เกิดเหตุถ่ายภาพพื้นฐานอย่างน้อย 8 ประเภท เพื่อให้ครอบคลุมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และแน่ใจว่าภาพจะดีพอที่จะนำมาใช้ได้ คือ

- 1.ภาพโดยรวม (overall) ตามปกติมักใช้เลนส์มุมกว้าง หรือถ่ายจากมุมสูง หรือถ่ายทางอากาศเพื่อให้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด
 - 2.ถ่ายระยะปานกลาง (Medium shot) เน้นที่กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
 - 3.ถ่ายระยะใกล้ (Close up shot) ที่ส่วนประกอบอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น มือคน วัตถุหรือรายละเอียดของสิ่งที่ซับซ้อนเข้าใจยาก
 - 4.ภาพบุคคล (Portrait) ถ่ายเฉพาะใบหน้าของตัวแบบ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้น
 - 5.ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ถ่ายภาพผู้คนที่กำลังสนทนาปราศรัยหรือกำลังทำกิจกรรมร่วมกัน
 - 6.ภาพสรุป (Signature) คือภาพที่เป็นเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆที่เป็นหัวใจของภาพเล่าเรื่องซึ่งส่วนใหญ่คือภาพในจังหวะสุดขั้วหรือวินาทีที่สำคัญ
 - 7.ลำดับเหตุการณ์ (Happening Series) คือถ่ายสิ่งที่เริ่มต้น ตอนกลาง ตอนจบของเหตุการณ์ ซึ่งให้ความรู้สึกถึงการเล่าเรื่อง
 - 8.สิ่งที่ทำให้เรื่องยุติ (Clincher) คือสิ่งที่ทำให้เรื่องจบ หรือปิดเรื่อง
- * สูตรของนิตยสารโลพีนี้ไม่ได้ทำให้ข่าวหรือเรื่องเล่าต่างๆ มีคุณค่ามากขึ้น แต่ช่วยทำให้ภาพหลากหลาย ไม่ใช่แค่ภาพบุคคลหรือภาพระยะปานกลางเท่านั้น และที่สำคัญไม่เกี่ยวกับเนื้อหาหรือโครงสร้างของเรื่องซึ่งช่างภาพต้องคิดเองจากสถานการณ์จริง

3.การถ่ายภาพแฟชั่นแบบเล่าเรื่อง

ในงานวิจัยครั้งนี้จะใช้การถ่ายภาพแฟชั่นแบบเล่าเรื่อง โดยจะใช้ความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องทั้ง 2 อันได้แก่ การถ่ายภาพแฟชั่น และการถ่ายภาพเล่าเรื่อง ซึ่งได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น โดยการถ่ายจะแบ่งออกเป็น 2 ชุดด้วยกัน ซึ่งจะนำเสนอเรื่องราวต่างกันออกไป หัวข้อนี้จึงขอกกล่าวถึงเรื่องของการนอนที่จะนำมาใช้เพื่อประกอบเป็นเรื่องราว

ชุดที่ 1

เรื่องราวเกี่ยวกับคนนอนไม่หลับ

ปัญหาอนอนไม่หลับ (Insomnia)¹

อาการนอนไม่หลับ เป็นอาการอย่างหนึ่งที่พบได้ในโรคทางกายหลายชนิด โรคทางจิตเวชหลายโรค หรือ อาจมีสาเหตุจากยาบางชนิด จากสารบางอย่างที่ออกฤทธิ์กระตุ้นสมอง เช่น สารคาเฟอีนที่มีอยู่ในชา กาแฟ น้ำอัดลมที่มีสีน้ำตาล (เช่น โคล่า เป๊ปซี่) เครื่องดื่มชูกำลังหลายยี่ห้อ นอกจากนี้การดื่มสุราอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานก็จะทำให้นอนไม่หลับ

อาการ

อาการนอนไม่หลับมีหลายรูปแบบ ตั้งแต่ เข้านอนแล้วหลับยาก หรือ ตื่นกลางดึกแล้วหลับต่อไม่ได้ หรือ ตื่นเช้ามืดกว่าปกติแล้วหลับต่อไม่ได้ หรือ หลับๆตื่นๆ ทั้งผู้ที่นอนไม่หลับหรือหลับได้ไม่เพียงพอ มักจะมีอาการอ่อนเพลียในตอนกลางวัน สมองไม่ปลอดโปร่ง อาจหงุดหงิด อาจง่วงซึม หรือหลับมากในตอนกลางวัน ประสิทธิภาพในการเรียน ในการทำงานมักจะลดลง นอกจากนี้อาจมีอาการของโรคต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของอาการนอนไม่หลับด้วย เช่น ตอนกลางคืนนอนกรนเสียงดัง หรืออาจหุดหายใจเป็นพัก ๆ หรืออาจมีอาการของโรคซึมเศร้า คือรู้สึกซึมเศร้า เบื่อหน่าย ท้อแท้ หดหู่ เบื่ออาหาร เบื่อชีวิต คิดอยากตาย การดำเนินของโรค ขึ้นกับโรคที่เป็นสาเหตุ หรือขึ้นกับสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดอาการนอนไม่หลับ ซึ่งมีโรคหลากหลายชนิด การดำเนินโรคของแต่ละโรคจึงแตกต่างกันออกไป

การรักษาอาการนอนไม่หลับ

1. เริ่มแรก ต้องค้นหาสาเหตุ และกำจัดสาเหตุที่ทำให้เกิดอาการนอนไม่หลับก่อน ถ้าเจ็บป่วยด้วยโรคทางกาย หรือโรคทางจิตเวช ก็ต้องรักษาโรคเหล่านั้นให้ดีขึ้น อาจใช้ยาช่วยให้นอนหลับในช่วงเริ่มต้น และใช้ยาเป็นระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น เมื่อความเจ็บป่วยทางร่างกายหรือความเจ็บป่วยทางจิตเวชดีขึ้น อาการนอนไม่หลับก็จะหมดไป และสามารถนอนหลับได้ดีขึ้น

2. ปฏิบัติตนตามสุขลักษณะการนอนที่ดี ได้แก่

¹ รศ.พ.ญ.ศิริรัตน์ คุปต์วิฑูฒิ อ้างจาก www.ram-hosp.co.th

- จัดห้องนอนให้เหมาะแก่การนอนหลับ เช่น ไม้ร้อนเกินไป ไม้หนาวหรือเย็นเกินไป
ไม่ให้มีเสียงดังอีกที ควรมีบรรยากาศที่สงบเงียบ อาจมีเสียงเพลงเบา ๆ เป็นต้น

- ใช้ห้องนอนสำหรับการนอน และ/หรือ การหลับนอนเท่านั้น ไม่ใช่ห้องนอนทำกิจกรรม
อื่นๆ เช่น รับประทานอาหาร เล่นเกมส์ต่าง ๆ

- การดื่มนมอุ่น ๆ 1 แก้ว หรือ รับประทานกล้วย 1 ผล ก็อาจช่วยให้หลับได้ดีขึ้น

- หลีกเลี่ยงเครื่องดื่มน้ำที่กระตุ้นสมอง เช่น ชา กาแฟ น้ำอัดลมที่มีสีน้ำตาล (เช่น เป๊ปซี่ โคล่า)

เครื่องดื่มชูกำลังต่าง ๆ ในตอนบ่าย ตอนเย็น หรือช่วงก่อนนอน

- หลีกเลี่ยงการดื่มสุรา ซึ่งรวมถึง เหล้า เบียร์ ไวน์ อย่างต่อเนื่องทุกวัน เพราะมีสารเคมีที่
ออกฤทธิ์ต่อสมองทำให้นอนไม่หลับ หรือหลับไม่สนิทได้ในกรณีที่ดื่มติดต่อกันนาน ๆ

การป้องกัน

- ควรออกกำลังกายสม่ำเสมอ เช่น วันละ 20-30 นาที สัปดาห์ละ 3-4 วันอย่างต่อเนื่อง จะ
ช่วยให้ร่างกายแข็งแรงและนอนหลับได้ดี

- ควรมีกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด เช่น การท่องเที่ยวพักผ่อน การฟังเพลง การดู
ภาพยนตร์ เพราะความเครียดที่เกิดขึ้นมักจะทำให้นอนไม่หลับ

- หลีกเลี่ยงการดื่มเหล้า เบียร์ และเครื่องดื่มที่มีคาเฟอีน

- ชุดที่ 2

เรื่องราวของคนที่ยิ่งตื่นจากการนอนหลับเต็มอิ่ม ทำให้สดชื่น สดใส

การนอนหลับ²

การนอนหลับหรือ"นิทรา" (nidra) ในภาษาสันสกฤตนั้น อายุรเวทกล่าวว่าเปรียบเหมือน พยาบาลที่ประคบประหม่อมพร่ำความชุ่มชื้นให้ร่างกายและจิตใจ เพราะหลังจากตรากตรำมาทั้ง วันแล้ว เราจะสูญเสียพลังและความชุ่มชื้นไป การนอนหลับพักผ่อนจะช่วยเติมเต็มความชุ่มชื้นและ พลังให้ร่างกายและจิตใจอีกครั้งหนึ่ง อีกทั้งยังเป็นช่วงเวลาที่เราจะได้สังเคราะห์และหล่อ หลอมอาหารกายอาหารใจให้กลายเป็นหนึ่งเดียวกับเรา

อาหารกาย ก็คือ อาหารที่เรากินเข้าไป ซึ่งร่างกายก็ย่อยและสังเคราะห์เพื่อนำไปสร้างเป็น เนื้อเยื่อต่างๆ ส่วนอาหารทางใจก็คือ ประสบการณ์ในชีวิตที่เราได้เรียนรู้และซึมซับเข้ามาในแต่ละ วัน ห้วงยามแห่งนิทรารมณ์ก็คือช่วงเวลาที่ร่างกายและจิตใจจะสังเคราะห์ สิ่งที่เราเอามาจาก ภายนอกและแปรเปลี่ยนให้กลายเป็นหนึ่งเดียวกับเรา

การนอนหลับที่ปกติ นั้น หมายถึงการนอนหลับรวดเดียวตลอดทั้งคืน และเมื่อตื่นขึ้น จะ แจ่มใส สดชื่น พร้อมทั้งจะดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างปกติ ระยะเวลาของการนอนหลับในหนึ่งคืนนั้น โดยเฉลี่ยประมาณ 6-9 ชั่วโมง ซึ่งจะแตกต่างกันไป แล้วแต่ตัวบุคคล บางคนนอนเพียง 6 ชั่วโมงก็ เพียงพอ บางคนอาจจะต้องการ การนอนหลับถึง 9 ชั่วโมง นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ทำวิจัยเรื่อง การนอนหลับเห็นพ้องต้องกันว่า ระยะเวลาของการนอนหลับนั้นไม่สำคัญเท่ากับคุณภาพของการ นอนหลับ ซึ่งโดยปกติจะประกอบขึ้นด้วยสองระยะที่สลับกันไปมาทั้งคืน คือ rem sleep และ non-rem sleep ถ้าหากระยะทั้งสองอย่างนี้มีอัตราส่วนที่เหมาะสมก็นับว่าเป็นการนอนหลับที่ปกติ

Rem (เร็ม) นั้นย่อมาจาก rapid eye movement ซึ่งหมายถึง การกลอกตาทั้งสองข้างไปมา อย่างรวดเร็วในขณะที่นอนหลับ ส่วน non-rem sleep นั้นคือ การนอนหลับในระยะที่ลูกตาสองข้าง ไม่กลอกไปมา ทั้งสองระยะนี้จะสลับกันไปมาคั่นละหลายครั้ง เรายังไม่ทราบว่าหน้าที่ที่แท้จริงของ rem นั้นคืออะไร แต่พบว่ามันมีความสำคัญมากต่อสุขภาพของสมอง คนเราต้องการการนอนหลับ ทั้งสองชนิดด้วยอัตราที่เหมาะสม เพื่อให้ร่างกาย และสมองได้พัก ได้จัดระบบใหม่ เตรียมพร้อมที่ จะทำงานวันรุ่งขึ้นต่อไป

การนอนไม่หลับนั้น อาจจะเกิดขึ้นเป็นบางครั้งบางคราวได้กับทุกคน แต่ถ้าเกิดนอนไม่ หลับ หรือนอนไม่พอ เป็นเวลานานแล้วไม่แก้ไข อาจจะทำให้เกิดปัญหาใหญ่ได้ภายหลัง

² ศาสตราจารย์นายแพทย์สิระ บุญยะรัตเวช จาก www.ram-hosp.co.th

ผู้ที่นอนไม่หลับ หรือหลับไม่ปกติที่เป็นเรื้อรังมานาน จะมีหน้าตาไม่แจ่มใส ดูแก่กว่าอายุจริง ไม่มี
สมาธิต่อการปฏิบัติหน้าที่ หงุดหงิด สัมพันธภาพต่อคนทั่วไปไม่ดี ซึมเศร้า เบื่อชีวิต เบื่อการดำเนิน
ชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ตัวอย่างช่างภาพที่เป็นแรงบันดาลใจ

Serge Leblon

Serge Leblon ช่างภาพชาวเบลเยียม เกิดเมื่อปี ค.ศ.1964 แต่เดิม Leblon เรียนเกี่ยวกับภาพยนตร์ใน INSAS ในกรุงBrussels เขาเริ่มงานแรกโดยการเป็นช่างภาพข่าวในอียิปต์และตะวันออกกลาง รวมไปถึงสงครามในเลบานอน ต่อมาเขาเริ่มงาน “formalisation and Incommunicability” ซึ่งเป็นงานแรกในฐานะช่างภาพแฟชั่น และถ่ายภาพให้กับนิตยสาร The Face ซึ่งการทำงานนี้เองผลักดันให้เขาอยู่ในวงการแฟชั่นอย่างเต็มตัว Leblon ทำงานให้กับนิตยสารหลายเล่มด้วยกัน ได้แก่ Big, Jalouse, I-D, Self Service และเริ่มประสบความสำเร็จจากการตีพิมพ์งานในนิตยสาร Dazed & Confused และ Purple ซึ่งทำให้เขาได้ถ่ายภาพโฆษณาให้กับ Tsumori Chisato และ Cacharel นอกจากนี้เขายังจัดนิทรรศการที่ New York, Brussels และ Tokyo ในปีค.ศ. 2000 Leblon ได้ตีพิมพ์หนังสือภาพถ่ายเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ที่พบระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวของเขา

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

ภาพที่ 3

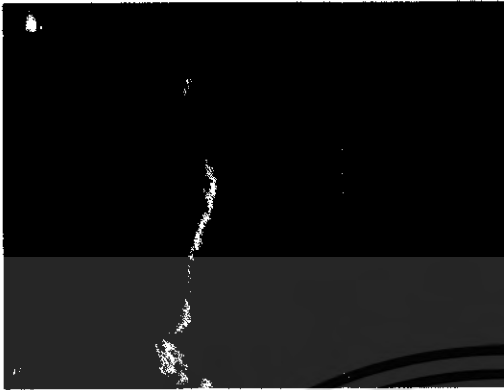

ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5

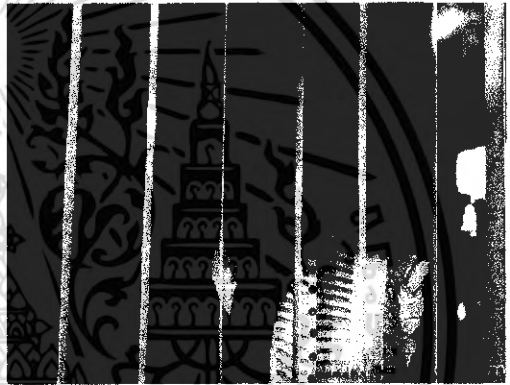
ภาพที่ 6

ภาพที่ 7

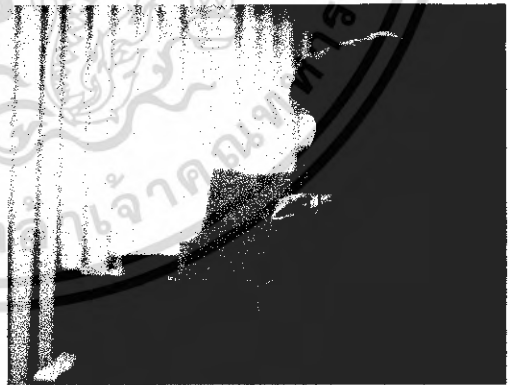
ภาพที่ 8

ภาพที่ 9

ภาพที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

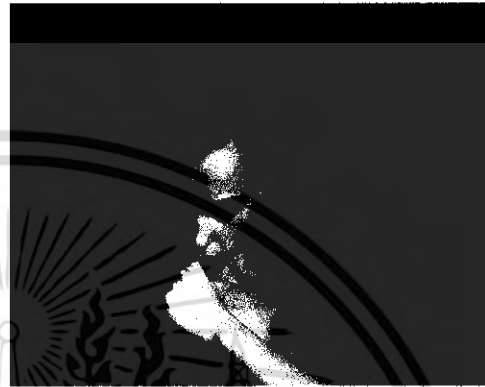
Candace Meyer

Candace Meyer ช่างภาพชาวแคนาดา เกิดและโตที่ แวนคูเวอร์, บริติช โคลัมเบีย
ปัจจุบันเธอใช้ชีวิตอยู่ใน แวนคูเวอร์ และ ลอนดอน

ภาพที่ 11

ภาพที่ 12

ภาพที่ 13

ภาพที่ 14

ภาพที่ 15

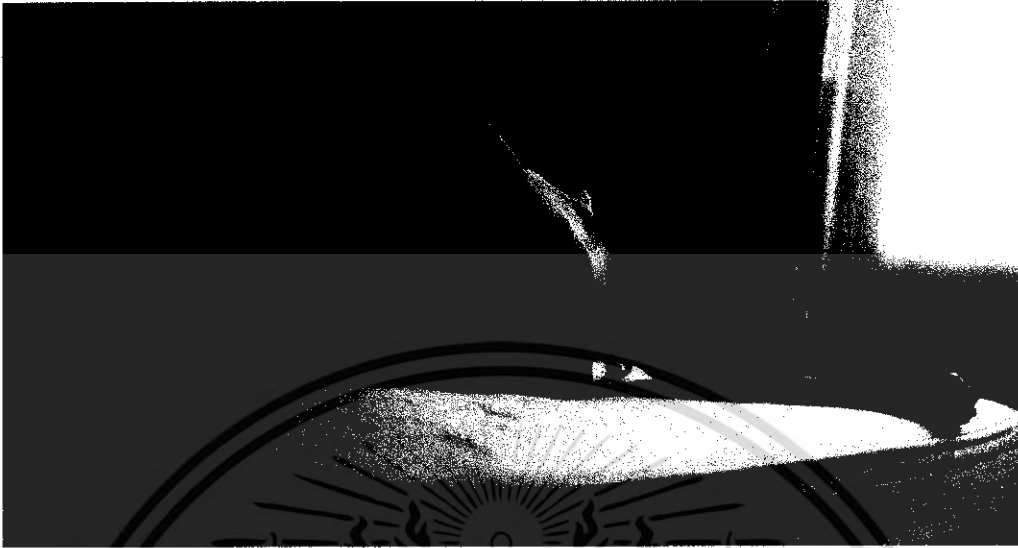

ภาพที่ 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17

ภาพที่ 18

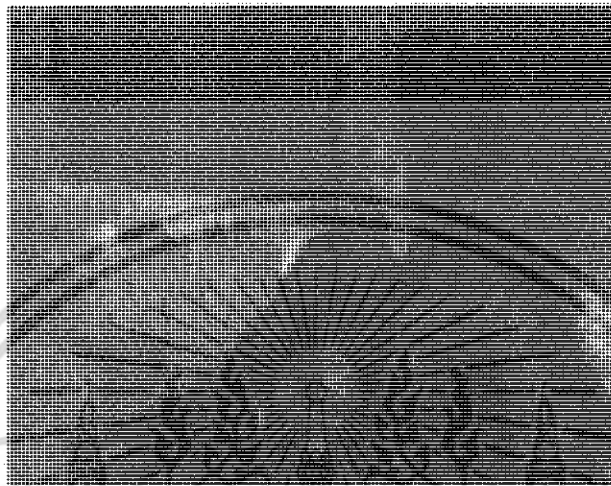

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ **71452** ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ผลงาน

Serge Leblon

ภาพที่ 19

แสง

- ใช้แสงไฟประดิษฐ์
- แสงแข็ง เข้าด้านข้างเพื่อให้ตัวแบบดูมีมิติมากขึ้น
- แสงเงาชัด
- มีการผสมแสงธรรมชาติ
- มีการใช้กระจกใสวางหน้าตัวแบบเพื่อใช้สะท้อนกรอบหน้าต่างสีแดงที่อยู่ด้านหลังและถ่ายผ่านกระจกใส

ท่าทางของแบบ

- มีการจัดวางท่าทางที่แน่นอน
- ท่าทางแข็ง แต่ไม่มากเกินไป

องค์ประกอบภาพ

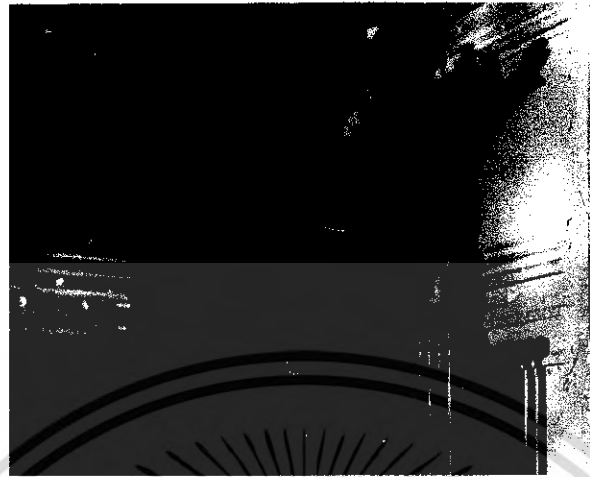
- จัดวางตัวแบบ 1 ใน 2 ของภาพ
- เป็นภาพครึ่งตัวเอียงไปทางขวาของภาพ

อารมณ์ของภาพ

- เศร้า เหมือนกำลังครุ่นคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20

แสง

- ใช้แสงไฟประดิษฐ์ แสงแข็ง
- ทิศทางของแสงมาจากด้านข้าง เพื่อทำให้เกิดเงาจัด และอาจเป็นเพราะถ่ายผ่านกระจกจึงต้องการใช้ไฟที่แข็งเพื่อให้เห็นรายละเอียดที่อาจหายไป
- มีการใช้แสงธรรมชาติด้วย

ท่าทางของแบบ

- มีการจัดวางท่าทางไม่ดูเป็นธรรมชาติ
- ท่าทางเกร็ง, แข็ง

องค์ประกอบภาพ

- จัดวางตัวแบบอยู่ในอัตราส่วน 1 ต่อ 3 ของภาพ
- ตัวแบบอยู่เอียง ไปด้วยด้านขวาเล็กน้อย ด้านซ้ายมีภาพสะท้อนกระจกเข้ามาเติมที่ว่างให้ดูสมบูรณ์ขึ้น

อารมณ์ของภาพ

- เกร็ง ไม่ค่อยสบายตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21

แสง

- ใช้แสงไฟประดิษฐ์ลักษณะแสงแข็ง
- ทิศทางไฟเข้าด้านข้าง มีแสงเงาจัด

ท่าทางของแบบ

- มีการจัดวางท่าทางที่แน่นอน
- ท่าทางแข็ง แต่ไม่โพส มากเกินไป

องค์ประกอบภาพ

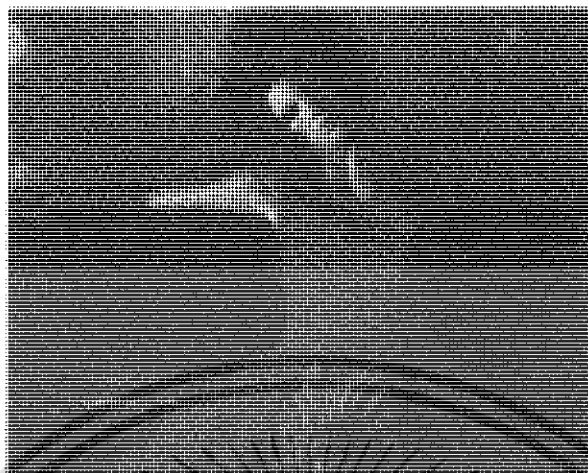
- จัดวางตัวแบบในภาพอัตราส่วน 1 ต่อ 3
- ตัวแบบอยู่ตรงกลางของภาพ ด้านขวาของภาพมีรูปกรอบประตูที่สะท้อนกระจกเข้ามาทำให้ภาพดูมีเรื่องราวมากขึ้น

อารมณ์ของภาพ

- อารมณ์ของตัวแบบดูนิ่งเครียด
- คล้ายอยู่ในช่วงการรอคอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22

แสง

- ใช้แสงไฟประดิษฐ์ แหล่งแสงแข็ง
- ทิศทางแสงเข้าด้านข้าง ในระยะใกล้ทำให้จุดที่กระทบแสงใกล้สว่างมากและจุดที่เป็นเงาเพิ่มมาก

ท่าทางของแบบ

- มีการจัดทำทางที่แน่นอน
- แข็งไม่เป็นธรรมชาติ

องค์ประกอบภาพ

- มีการวางท่าทางในอัตราส่วน 1 ต่อ 3
- ตัวแบบอยู่ตรงกลางเอียงไปด้านขวาเล็กน้อย

อารมณ์ของภาพ

- อารมณ์ค่อนข้างเครียด คล้ายรอคอย
- นิ่งๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ผลงาน
Candace Meyer

ภาพที่ 23

แสง

- เป็นแสงธรรมชาติ ทิศทางของแสงเฉียงมาทางด้านหลัง มีแสงแฟร์ ฟุ้ง แสงแคคสีอบอุ่น
- อาจมีการใช้แผ่นสะท้อนแสงเพื่อเปิดรายละเอียดด้านหน้า

ท่าทางของแบบ

- เป็นธรรมชาติ อ่อนหวาน
- นุ่มนวลเข้ากับสภาพแวดล้อม

องค์ประกอบภาพ

- จัดวางไว้กึ่งกลางภาพมีอัตราส่วน 1:3 ของภาพ
- เป็นภาพครึ่งตัวถึงช่วงเอวของแบบ
- จัดวางองค์ประกอบของกิ่งไม้ได้ลงตัวไม่ขัดสายตาเป็นเส้นเฉียงมีการเคลื่อนไหว

อารมณ์ของภาพ

- โรแมนติก อ่อนโยน อ่อนหวาน
- สภาพแสงและการจัดท่าทางช่วยส่งเสริมอารมณ์ของภาพได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 24

แสง

- เป็นแสงธรรมชาติ ทิศทางของแสงมาจากด้านหลัง ผ่านเข้ามาทางหน้าต่างทำให้แสงนุ่มนวล

ท่าทางของแบบ

- คู่มือการจัดท่าทางแต่ไม่มาก สบายๆ
- จัดท่าแบบนอนคว่ำ กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม เช่น ช่วงขาที่งอพอดีกับขอบมุมของหน้าต่าง

องค์ประกอบภาพ

- จัดวางตัวแบบไว้ด้านล่างของภาพอัตราส่วน 1:4 ของภาพ
- ด้านบนของภาพมีสีเหลืองอาจเป็นเพราะใส่ filter บังหน้าเลนส์

อารมณ์ของภาพ

- โรแมนติก นุ่มนวล
- สบายๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25

แสง

- ใช้แสงธรรมชาติ ทิศทางของแสงไม่แน่นอน สีอบอุ่น
- มีแสงเข้ามาด้านหลังทำให้เกิด Hair light
- สภาพแสงมากเกินไป อาจเป็นเพราะการถ่ายซ้อน

ท่าทางของแบบ

- เป็นธรรมชาติ มีการเอียงศีรษะไปด้านซ้ายของภาพ

องค์ประกอบภาพ

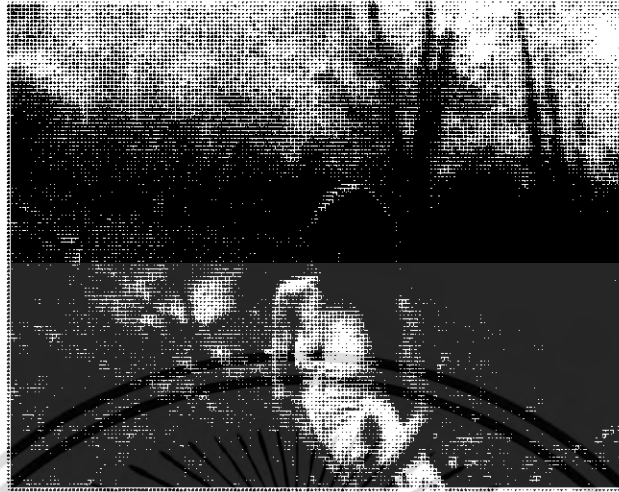
- เป็นภาพ head & shoulder
- มีภาพดอกไม้สีเหลืองซ้อนอยู่ในภาพด้วย

อารมณ์ของภาพ

- อบอุ่น นุ่มนวล
- เหงา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 26

แสง

- เป็นแสงธรรมชาติ แหล่งแสงใหญ่นุ่มนวล
- ทิศทางไม่แน่ชัด

ท่าทางของแบบ

- มีการจัดทำทาง
- สบายๆ

องค์ประกอบภาพ

- เป็นภาพครึ่งตัวจัดวางไว้ด้านล่างตรงกลางของภาพ
- ด้านบนมีการใช้ฟิลเตอร์ บังหน้าเลนส์
- มีฉากหน้าเป็นดอกไม้เจียงๆพุ่งเข้าหาตัวแบบเหมือนเป็นเส้นนำสายตา

อารมณ์ของภาพ

- นุ่มนวล อบอุ่น
- กลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางเปรียบเทียบช่างภาพ

	Candace Meyer	Serge Leblon
แสง	เป็นแสงธรรมชาติ นุ่มนวล แสงเงาไม่จัด	ใช้แสงไฟประดิษฐ์ แสงแข็ง แสงเงาจัด
ท่าทาง	ดูเป็นธรรมชาติ นุ่มนวลเข้ากับ สภาพแวดล้อม	มีการจัดวางท่าทางที่แน่นอน ท่าแข็ง แต่ไม่มากเกินไป
องค์ประกอบของภาพ	มีการใช้ระนาบหน้า ระนาบหลัง ได้ดี มีที่ว่าง ที่ลงตัวไม่อึดอัด	ชอบจัดวางตัวแบบไว้ด้านใด ด้านหนึ่งไม่จัดไว้กลางภาพ
อารมณ์ของภาพ	นุ่มนวล อบอุ่น สภาพแสงและการจัดท่าทาง ช่วยส่งเสริมอารมณ์ของภาพ ได้ดี	อารมณ์ของตัวแบบนิ่งเครียด เกร็ง ไม่ค่อยสบาย
การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของภาพในการเล่าเรื่อง	ใช้สถานที่คล้ายๆกัน ในเซ็ท เพื่อให้ภาพต่อเนื่อง ใช้ลักษณะแสงเหมือนกัน ใช้สีอบอุ่นเหมือนกัน	สถานที่คล้ายกันหมดทำให้ ภาพ เป็นเรื่องเดียวกัน ใช้เทคนิคเหมือนกันเกือบทุก ภาพ แหล่งแสงเหมือนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. กำหนดเรื่องราวที่จะเล่าในภาพถ่าย

ข้าพเจ้ากำหนดเป็น 2 เรื่องดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น จากนั้นจึงกำหนดลักษณะของตัวแบบ โดยชุดที่เกี่ยวกับการนอน ไม่หลับจะต้องเครียด อึดอัด ส่วนชุดที่สองจะสดชื่นสดใสจากการนอนหลับอย่างเต็มอิ่ม

2. รวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูลเป็นส่วนช่วยให้ภาพมีเรื่องมากขึ้นและเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการแต่งกาย และลักษณะของภาพ เช่น สาเหตุของการนอนไม่หลับ และนอนหลับ

3. ศึกษาวิธีการของการถ่ายภาพ

โดยการหาตัวอย่างมาประกอบในการทำงาน วิเคราะห์ตัวอย่างเหล่านั้น โดยละเอียดว่ามีวิธีการอย่างไรบ้าง รวมทั้งกำหนดวิธีการถ่ายภาพทั้ง 2 ชุด ซึ่งให้ชุดที่ 1 ใช้แสงไฟประดิษฐ์เข้าช่วย เนื่องจากทำให้ภาพเหมือนกับในเวลากลางคืน กำหนดให้องค์ประกอบของภาพอึดอัด ส่วนชุดที่ 2 ใช้แสงธรรมชาติผสมแสงไฟประดิษฐ์ เพื่อให้ภาพขาวฟุ้ง อุ่น เหมือนกับแสงแดดในยามเช้า

4. กำหนดรูปแบบการแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผม

ชุดที่ 1

เสื้อผ้า : เป็นชุดนอนที่มีสีเข้มครึ้ม แบบเรียบ ๆ

การแต่งหน้า : สีหน้าเป็นธรรมชาติของคนนอนไม่หลับ ซึ่งจะมีตาล้ำ ใบบน้าชูดเนื้อตัวมึนขาว เหมือนกับเหงื่อของคนกระวนกระวาย

ทรงผม : ผมตรง บู่เล็กน้อยจากการนอน อาจมีมัดเป็นหางม้าข้าง

ชุดที่ 2

เสื้อผ้า : เป็นชุดนอนที่มีสีสดใส รูปแบบหวาน เบาสบาย

การแต่งหน้า : สีหน้าเป็นธรรมชาติ แก้มและปากมีเลือดฝาด

ทรงผม : ผมตัดอ่อน ๆ เป็นคลื่น เพื่อให้หน้าของนางแบบอ่อนโยน

5. สรรวจสถานที่

สำรวจสถานที่ที่จะใช้ในการถ่ายจริง และถ่ายภาพในบริเวณที่จะถ่ายภาพในวันถ่ายจริง

6. กำหนดมุมมองที่จะใช้ถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกำหนดว่าจะวางองค์ประกอบของภาพอย่างไร รวมถึงกำหนดแผนผังการจัดไฟ

7. ปรีกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

นำข้อมูลที่ได้ในขั้นต้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อจะนำไปปรับปรุงแก้ไขในจุดที่บกพร่องให้ดีขึ้น

8. ติดต่อผู้ร่วมงาน

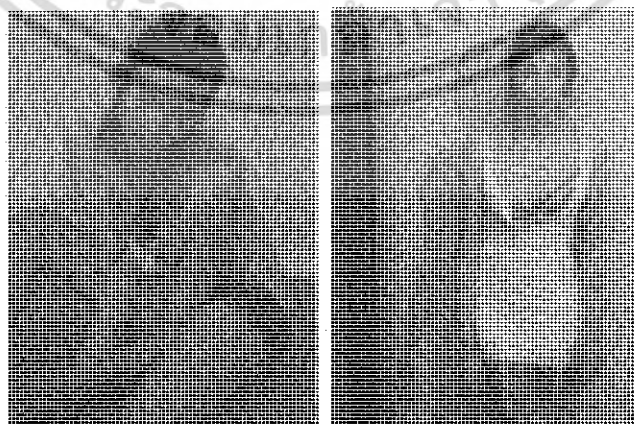
เช่น นางแบบ ช่างแต่งหน้าทำผม ผู้ช่วยในด้านต่างๆ เพื่อนัดเวลาและสถานที่สำหรับการถ่ายภาพงาน

9. ถ่ายผลงานจริงตามที่ได้เตรียมการมา

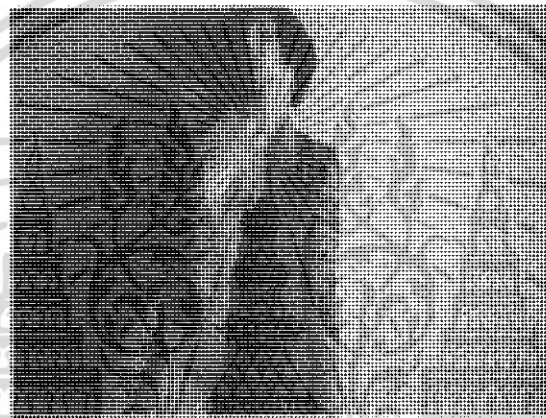
ลักษณะของการแต่งหน้าทำผมในชุดที่ 1

ตัวอย่างมาประกอบในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

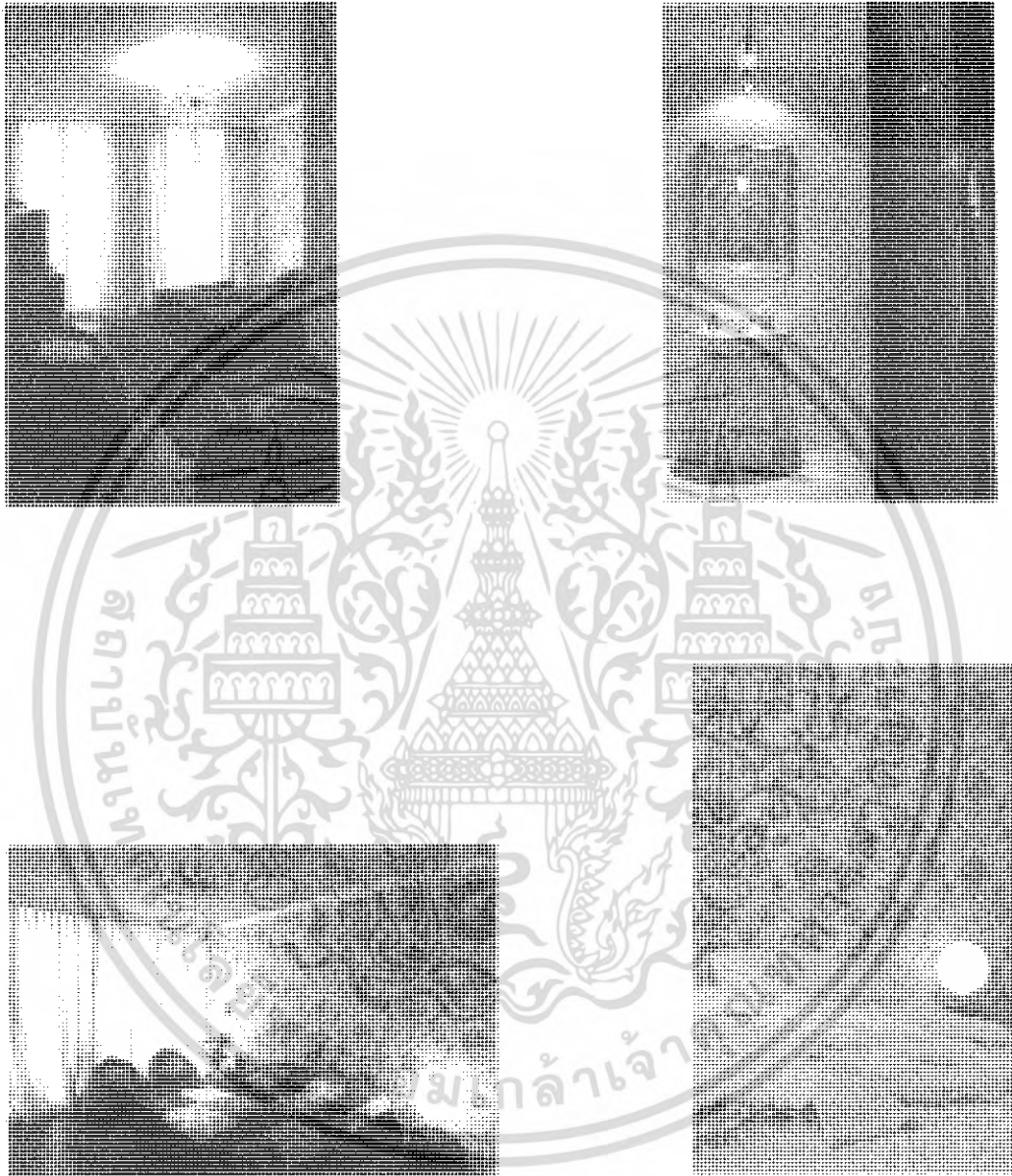

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

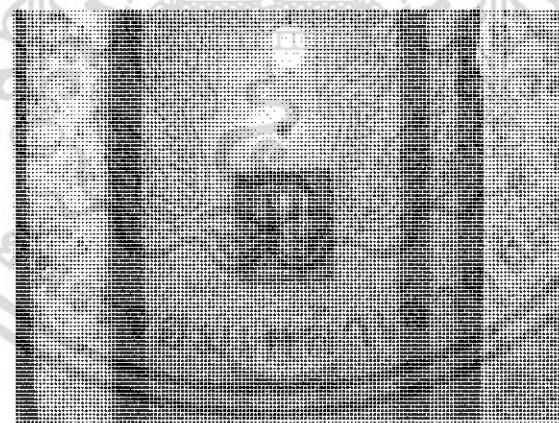
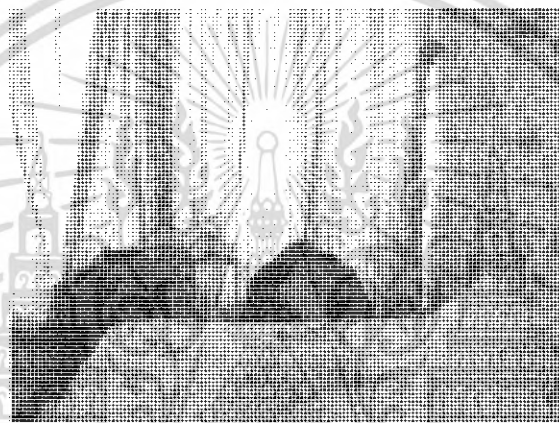
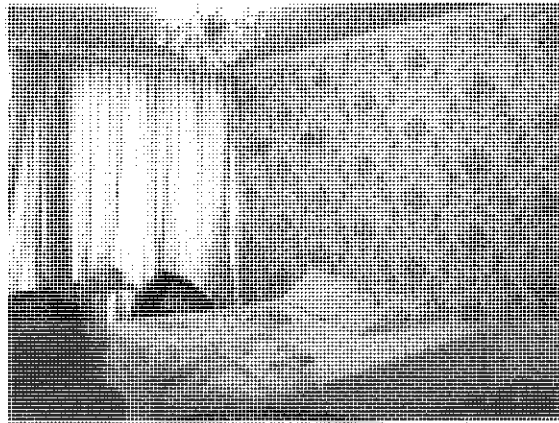

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ในการถ่ายภาพ

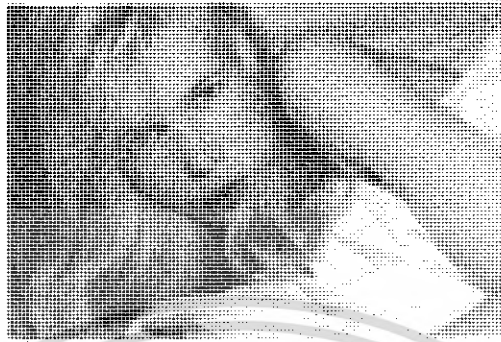

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของการแต่งหน้าทำผมในชุดที่ 2

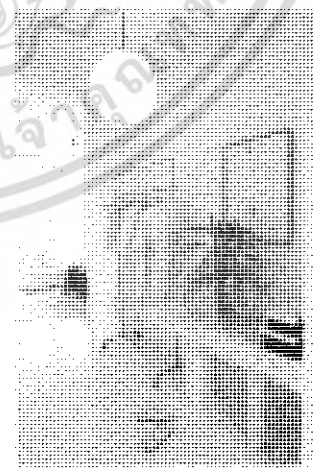
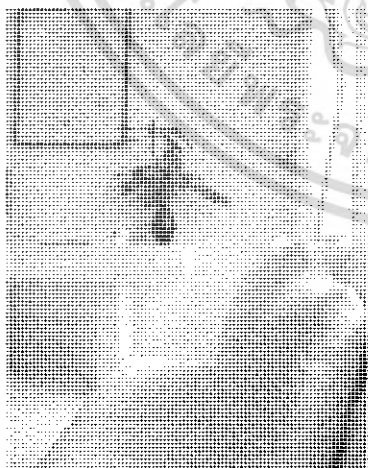
ตัวอย่างมาประกอบในการทำงาน

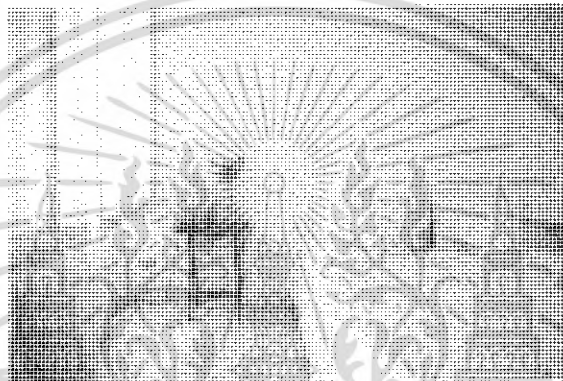
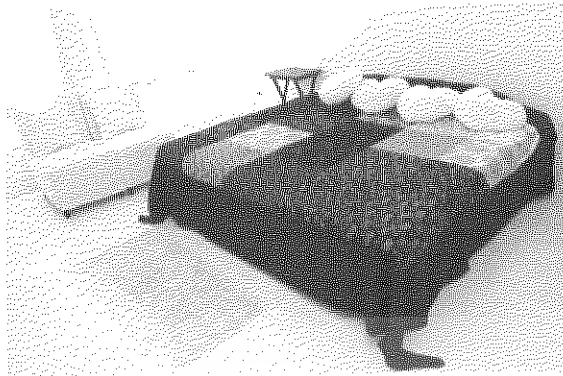
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

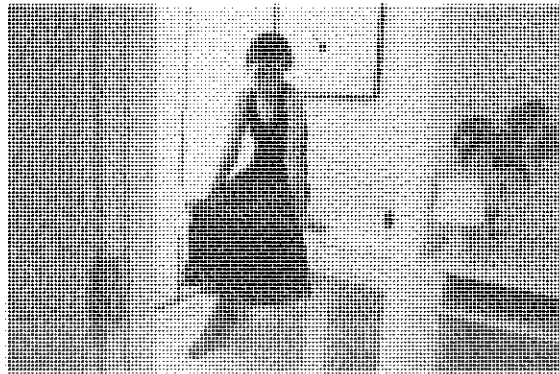
สถานที่ในการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

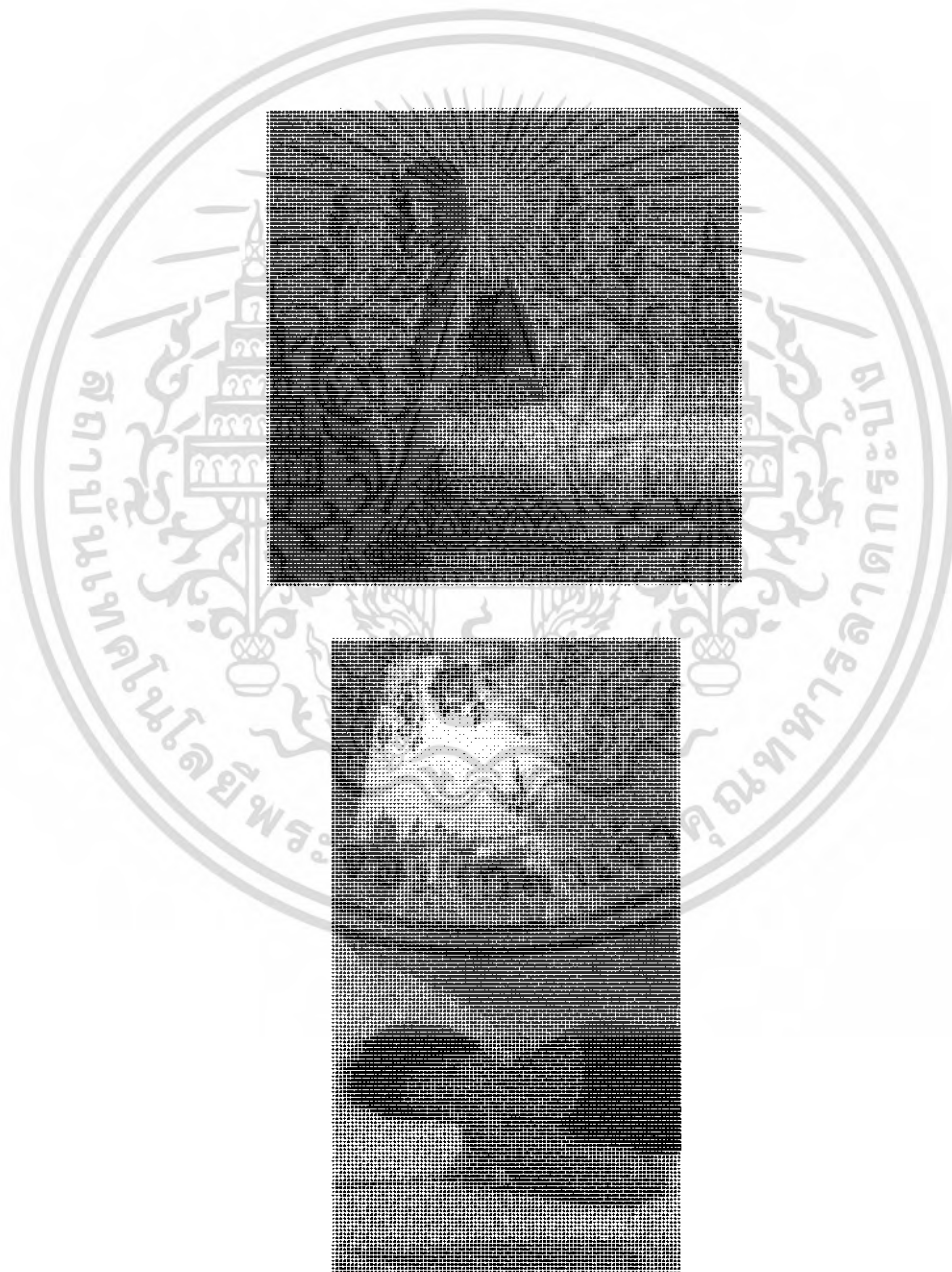

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

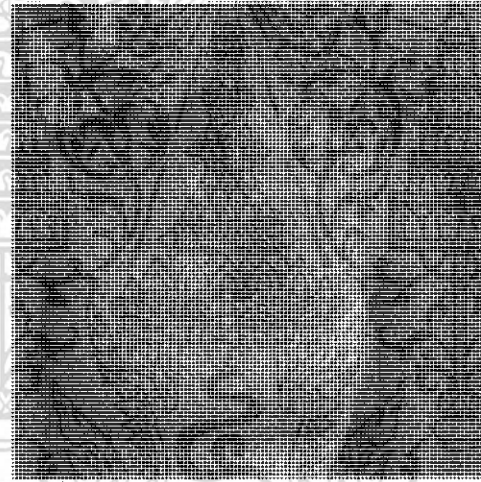
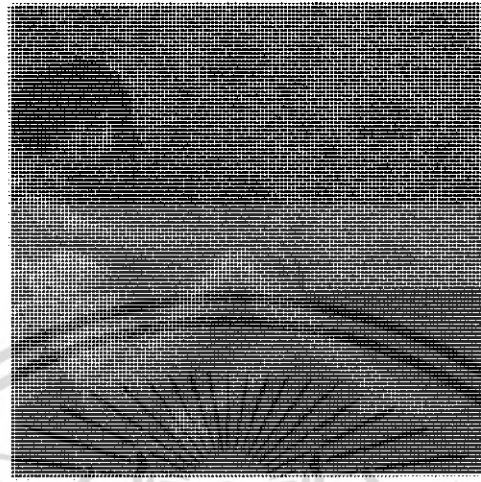
บทที่ 4

ผลงานสมบูรณ์และสรุปผล

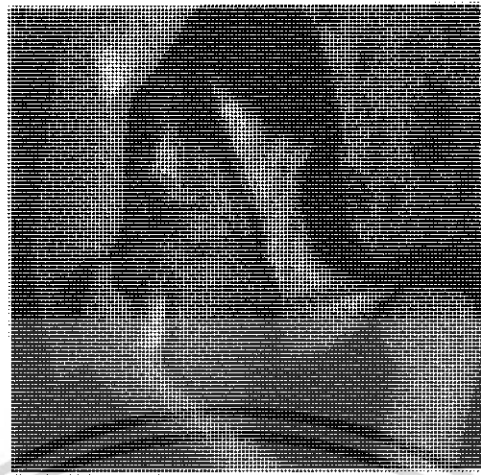
ผลงานสมบูรณ์ชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 2

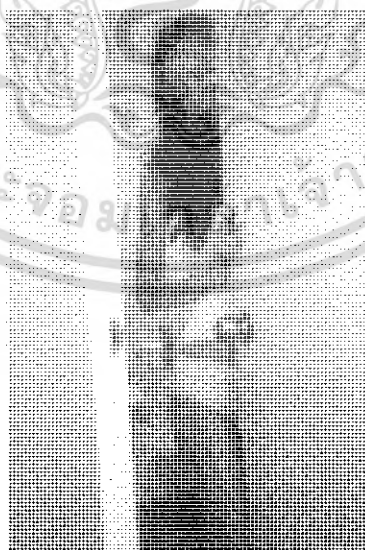
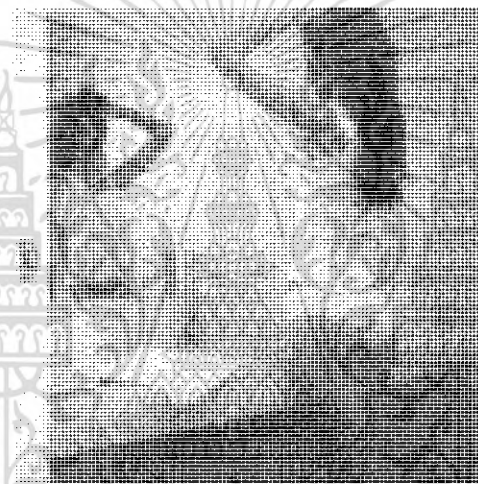
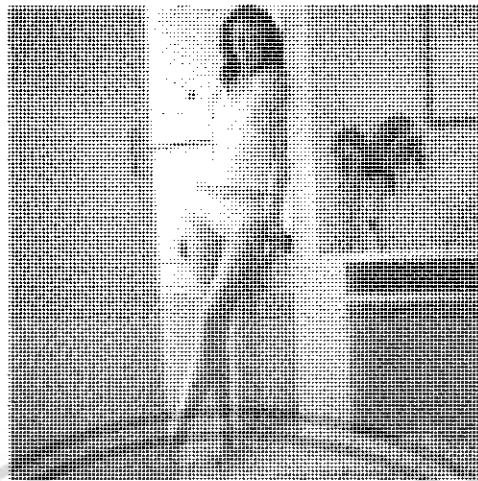
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลงานและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการทำงานที่ผ่านมาพบว่า

1. วิธีการถ่ายภาพบุคคลให้ดูเป็นธรรมชาติ

- ต้องพูดคุยแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะภาพที่ต้องการให้เป็นกับนางแบบก่อน ถ้า นางแบบเป็นชาวต่างชาติควรเตรียมตัวเรื่องการสื่อสารด้วย
- ให้นางแบบกำหนดท่าทางอิสระ โดยนางแบบสามารถออกความคิดเห็นได้ ผู้ถ่ายจะกำกับ บ้างในกรณีที่หลุดออกจากแนวความคิดที่ตั้งไว้
- ภายในช่วงที่นางแบบเปลี่ยนท่าทาง เพื่อให้ภาพดูเคลื่อนไหว ช่วยในการเล่าเรื่องอีกทาง หนึ่ง
- จัดวางองค์ประกอบภาพก่อนเพื่อกำจัดปัญหาเรื่องเวลาที่จำกัด

2. การจัดเรียงภาพเพื่อเล่าเรื่องราว

- เพื่อให้ภาพถ่ายดูน่าสนใจขึ้น ผู้ถ่ายใช้การอัดขยายภาพในหลายขนาด เพื่อก่อให้เกิดความ หลากหลาย เนื่องจากถ้านำภาพขนาดเท่ากันมาเรียงต่อกัน อาจทำให้ดูเรียบและลดความสนใจของ ผู้ชมได้

3. ลักษณะของนางแบบ

- หน้าตาของนางแบบ เป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่ออารมณ์ที่ต้องการสื่อออกมาจากภาพ จึงควร เลือคนางแบบที่มีลักษณะเข้ากับงานที่จะถ่าย

4. สถานที่ที่ใช้ถ่ายภาพ

- มีผลต่ออารมณ์ของภาพถ่ายเช่นเดียวกับตัวแบบ ผู้ถ่ายจึงต้องเลือกสถานที่ให้เข้ากับ แนวความคิดที่กำหนดไว้ในตอนแรก

ข้อเสนอแนะ

1. ผลงานที่ได้ทำในครั้งนี้มีผลเป็นที่น่าพอใจ แต่ยังมีที่ต้องปรับปรุงเพื่อความสมบูรณ์ของผลงาน มากยิ่งขึ้นตามคำแนะนำของอาจารย์ เช่น ควรศึกษาการถ่ายภาพว่าทำอย่างไรให้ดูกลางคืน หรือดู เป็นตอนเข้ามามากยิ่งขึ้น
2. ควรปรึกษาอาจารย์เพื่อขอคำแนะนำในแต่ละขั้นตอนเพื่อป้องกันการผิดพลาดในการทำงาน อีก ทั้งอาจได้แนวคิดดี ๆ เพื่อเพิ่มเติม
3. การติดต่อประสานงานควรทำล่วงหน้าก่อนการทำงานจริงอย่างน้อย 2-3 อาทิตย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ชวลีพร เกษโกวิท.การถ่ายภาพด้านวารสารศาสตร์, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
,2547

ศิริรัตน์ คุปต์วิไล, รศ.พ.ญ.,ปัญหาอนอนหลับ(Insomnia) จาก www.ram-hosp.co.th

สิระ บุณยะรัตเวช ศ.นพ.,การนอนหลับ จาก www.ram-hosp.co.th

ภาพจาก

นิตยสาร DNA ฉบับที่ 19,22,24,26,36

นิตยสาร VOGUE ITALY ฉบับที่ 529,626

นิตยสาร LIPS ปี๋กัษ์แรก ตุลาคม 2546 ปี๋กัษ์แรก กรกฎาคม 2547 ปี๋กัษ์แรก พฤษภาคม 2548

ปี๋กัษ์แรก กันยายน 2548

www.jedroot.com

www.bird-production.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย ศิริพล ศิริภักดิ์ (หริ)

เกิดเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2526

เป็นบุตรคนที่ 2 จาก 4 คน

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

ศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสตรีวิทยา2

ศึกษาในระดับ ปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ สาขาการถ่ายภาพ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่อยู่ปัจจุบัน 67/16 ถ.รามอินทรา เขตคันนายาว แขวงคันนายาว กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้